

РИЗИКИ МЕТАЛУРГІЙНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

А.В. Ковальов, к.е.н., доцент, ДВНЗ «ПДТУ»

За деякими оцінками, у світі налічується більше 10 тис. гірничо-металургійних компаній і близько 20 тис. рудників і переробних підприємств. За декілька останніх десятиліть, металургійна промисловість поширилася в усі куточки світу.

Україна входить до числа найбільших виробників сталі, її питома вага у світовому виробництві чорних металів становить близько 3%. Варто відзначити, що даний показник має тенденцію до зниження протягом останніх років, внаслідок активного розвитку сталеплавильних потужностей в Китаї.

Чорна металургія є базовою галуззю української економіки, протягом останніх років сталеливарні підприємства забезпечували більше 20% вітчизняного промислового виробництва. Таким чином, саме від розвитку цієї галузі багато в чому залежить динаміка основних макроекономічних показників, а ризики, характерні для чорної металургії, характерні і для всієї економіки України.

Тому металургійним компаніям доводиться проявляти більше гнучкості і активності в управлінні швидкоплинними ризиками, щоб знайти баланс між ризиками і вигодами.

Розглянемо поширені ризики металургійної галузі: націоналізація ресурсів; недолік кваліфікованих кадрів; доступ до об'єктів інфраструктури; інфляція, викликана зростанням витрат виробництва; реалізація проєктів капіталовкладень; соціальна відповідальність; нестабільність цін і курсів валют; управління капіталом і доступ до нього, перерозподіл доходів; шахрайство та корупція; екологічна загроза.

Тому, державні органи мають більш гнучко й оперативно реагувати на виникаючі ризики та будь-які тенденції на внутрішньому та зовнішньому ринках, приймаючи рішення ефективної промислової політики, підтримуючи стабільність діяльності й подальший розвиток цієї галузі – базової галузі економіки України.

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Н.М. Потапова, к.е.н., доцент, ДВНЗ «ПДТУ»

Стратегічне управління за своєю сутністю є діяльністю по розробці та реалізації стратегії в масштабі реального часу. Воно являє собою комплексну систему постановки та реалізації стратегічних цілей

підприємства, засновану на прогнозуванні середовища та виробленні способів адаптації до його змін, а також впливу на нього. Основними задачами стратегічного управління у сфері ЖКГ є наступні: забезпечення цільової спрямованості всієї діяльності підприємства галузі; облік впливу зовнішнього середовища, виявлення нових можливостей розвитку та факторів загрозливого характеру; подолання системної кризи підприємств галузі, спричиненої розбіжністю наявних можливостей з вимогами середовища; забезпечення життєздатності міської сфери ЖКГ; формування внутрішнього середовища, яке сприятиме підвищенню ефективності функціонування підприємства сфери ЖКГ; створення умов довгострокового розвитку з урахуванням зовнішніх і внутрішніх потенціалів.

Стратегічний процес управління підприємством ЖКГ містить у собі наступні етапи:

- визначення місії та постановка мети функціонування підприємства;

- дослідження внутрішнього та зовнішнього середовища, у рамках якого діє система виробників і споживачів послуг ЖКГ;

- формування глобальної та часткових стратегій;

- розгляд альтернатив та остаточний вибір стратегії;

- стратегічне планування.

Загальний стратегічний напрям розвитку підприємства ЖКГ визначається поєднанням трьох стратегій: стратегії зростання, стратегії конкуренції та стратегії адаптації. За нових економічних умов підприємству галузі слід обрати стратегію розвитку продукту при поліпшенні його якісних характеристик. Обрана стратегія припускає проведення пошуку нових сегментів ринку житлово-комунальних послуг, розширення номенклатури послуг, поліпшення їх якісних характеристик. Основою для реалізації стратегії зростання має стати впровадження у сферу ЖКГ системи управління якістю.

ВИКОРИСТАННЯ ЕФЕКТУ ФІНАНСОВОГО ЛЕВЕРЕДЖУ ПРИ ФОРМУВАННІ ДЖЕРЕЛ ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ

О.В. Калінін, асистент, ДВНЗ «ПДТУ»

В системі традиційного та антикризового управління підприємствами, що забезпечує необхідну реалізацію їх цілей та стратегічного розвитку, важливу роль відіграє їх методи фінансування. І одним з найпоширеніших методів є використання позикових коштів.